

KRAJOWA IZBA KOMUNIKACJI ETHERNETOWEJ

ul. Lindleya 16, 02-013 Warszawa

Tel. + 48 22 29 28 700, Fax +48 22 29 28 701

e-mail: biuro@kike.pl, grap@kike.pl, <http://www.kike.pl>

KRS 0000316678, REGON 141637224, NIP 9512270210

Warszawa, 29 kwietnia 2016 roku

ID KIKE: GRAP-272/16

Druk sejmowy nr 443

Szanowny Pan Sekretarz Stanu
Krzysztof Czabański
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O SKŁADCE AUDIOWIZUALNEJ

Szanowny Panie Sekretarzu,

Działając w imieniu Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej w Warszawie (dalej **KIKE** lub **Izba**), zrzeszającej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, niniejszym przedstawiamy stanowisko odnoszące się do *Projektu ustawy o składce audiowizualnej- druk sejmowy nr 443* (dalej **Projekt** lub **Ustawa**) ustanawiającej obowiązek zapłaty zryczałtowanej daniny publicznej, zwanej składką audiowizualną, uzależnioną od posiadania statusu odbiorcy końcowego energii elektrycznej.

KIKE, jako izba gospodarcza zrzeszająca członków będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, z niepokojem przyjmuje wiadomość o możliwości objęcia obowiązkiem zapłaty składki audiowizualnej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, posiadających punkty poboru energii elektrycznej, przeznaczone bezpośrednio i wyłącznie do zasilania infrastruktury telekomunikacyjnej, służącej dostarczaniu usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym.

Projekt Ustawy o składce audiowizualnej przewiduje obowiązek zapłaty daniny od każdego punktu poboru energii, tj. miejsca wyposażonego w układ pomiarowo-rozliczeniowy, do którego operator systemu dystrybucyjnego dostarcza odbiorcy końcowemu energię elektryczną na podstawie umowy.

Jak wynika z uzasadnienia Projektu, opłata zastępująca abonament radiowo-telewizyjny, ma mieć charakter powszechny, tj. niezależny od kryterium posiadania telewizorów lub radioodbiorników w gospodarstwach domowych, przedsiębiorstwach lub instytucjach niezarobkowych oraz niezależny od możliwości odbioru programów radiowo-telewizyjnych.

Niemniej jednak **projektodawca przewidział zwolnienie z obowiązku uiszczania opłaty w przypadku tzw. dodatkowych punktów poboru, tj. punktów służących zaopatrywaniu w energię elektryczną miejsc związanych z funkcjonowaniem gospodarstwa domowego, lecz niesłużących bezpośrednio zaspokajaniu celów mieszkaniowych odbiorcy końcowego (art. 21 ust. 1 Projektu).**

Tym samym, projektodawca zwolnił z konieczności uiszczania opłaty audiowizualnej odbiorców końcowych posiadających punkty poboru w piwnicach, garażach czy innych miejscach, które z uwagi na uwarunkowania techniczne nie mogą służyć bezpośrednio celom mieszkaniowym i zwyczajowo nie służą odbieraniu w nich programów radiowo-telewizyjnych. Zwolnienie służy zatem wyeliminowaniu obowiązku uiszczenia opłaty audiowizualnej od kilku punktów poboru oraz zostało wprowadzone w celu uniknięcia nadmiernego i nieuzasadnionego obciążenia finansowego jednego podmiotu. Nie może również ująć uwadze fakt, iż omawiane zwolnienie ogranicza zasadę powszechności składki audiowizualnej.

Izba dostrzega konieczność zwolnienia z obowiązku uiszczania składki audiowizualnej przedsiębiorców posiadających status przedsiębiorców telekomunikacyjnych (operatorów sieci), wykorzystujących energię elektryczną wyłącznie w celu zasilania urządzeń tworzących sieć telekomunikacyjną (w rozumieniu art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. *Prawo telekomunikacyjne* (tj. z dnia 10 stycznia 2014 r. Dz.U. z 2014 r. poz. 243 ze zm.)).

Swój postulat Izba argumentuje dostrzegając i wykorzystując podobieństwo pomiędzy zwolnieniem z obowiązku uiszczania opłaty od dodatkowych punktów poboru nie służących celom mieszkaniowym (np. garaże, piwnice), a sytuacją w której wiele punktów poboru służy zasilaniu w energię elektryczną urządzeń tworzących sieci telekomunikacyjne jednego podmiotu (przedsiębiorcy telekomunikacyjnego).

Sieć telekomunikacyjna, która wykorzystywana jest do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych składa się z szeregu elementów. Są to urządzenia komutacyjne, wzmacniające i przekierowujące, umożliwiające nadawanie i odbiór sygnałów za pomocą sieci przewodowych bądź fal radiowych.

W przypadku sieci kablowych, sieć jest częstokroć obiektem liniowym o długości wielu kilometrów. Taka sieć wymaga niejednokrotnie zasilania w licznych punktach pośrednich oraz w punktach rozdzielczych (np. szafkach telekomunikacyjnych). Z kolei w przypadku technologii radiowej, każdy pojedynczy nadajnik i odbiornik sygnału wymaga zasilania w energię elektryczną. Niezależnie więc od stosowanej technologii, sieć telekomunikacyjna ze

swej natury technicznej, wymaga zasilania w licznych punktach poboru energii elektrycznej w rozumieniu projektowanej Ustawy.

Dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, korzystającego z wielu punktów poboru, zasilających wyłącznie urządzenia tworzące infrastrukturę telekomunikacyjną, obciążenie finansowe wynikające z konieczności uiszczania składki audiowizualnej, zwiększy koszty budowy i utrzymania sieci telekomunikacyjnych, a co za tym idzie uczyni część inwestycji nieopłacalnymi lub spowoduje konieczność podwyższenia cen usług telekomunikacyjnych.

Uchwalenie Ustawy w zaproponowanym brzmieniu prowadziłyby do znacznego obciążenia grupy przedsiębiorców wykorzystujących urządzenia o charakterze liniowym, zasilane energią elektryczną. Przedsiębiorca prowadzący duży zakład produkcyjny, zatrudniający setki osób i osiągający duże przychody, z natury sposobu prowadzenia działalności gospodarczej (tj. korzystania z jednego punktu poboru), obowiązany byłby do uiszczenia składki audiowizualnej od jednego punktu poboru. Natomiast przedsiębiorca telekomunikacyjny, często prowadzący działalność na znacznie mniejszą skalę, musiałby uiszczać tę opłatę w wysokości wielokrotnie wyższej, która stanowiłaby dla niego znaczące i nieuzasadnione obciążenie ekonomiczne.

Przykładowo, nieduży lokalny operator telekomunikacyjny, zaliczający się do sektora małych i średnich przedsiębiorstw, który świadczy usługi telekomunikacyjne kilku tysiącom abonentów, korzystający z około 300 przyłączy energetycznych, z których każde stanowiłoby osobny punkt poboru w rozumieniu Ustawy, byłby zobowiązany do uiszczenia składki w wysokości 4 500 złotych miesięcznie, czyli 54 000 (słownie: pięćdziesiąt cztery tysiące) złotych rocznie!

Powyższe stanowiłoby nadmierne obciążenie nałożone na przedsiębiorców z kilku branż, co nie znajduje żadnego uzasadnienia. Nadto, powyższe stanowiłoby naruszenie przepisu art. 32 Konstytucji RP, zgodnie z którym wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. **Żądanie uiszczenia składki audiowizualnej nie tylko od biur przedsiębiorców, ale od każdego technicznego punktu zasilania sieci, w którym nie występują odbiorcy RTV nie znajduje uzasadnienia**, a w praktyce nałoży na wąską grupę przedsiębiorców obciążenia w wielokrotnie wyższej wysokości niż ponoszone przez podmioty, których działalność gospodarcza z natury rzeczy wymaga zasilania w jednym punkcie poboru energii. Obecna konstrukcja projektowanej opłaty jest więc zupełnie oderwana od celu poboru składki, jak i rzeczywistych przychodów i podmiotów zobowiązanych do jej zapłaty, co zdaniem KIKE narusza zasadę równości podmiotów wobec prawa.

Proponowany w Projekcie system zwolnień został oparty wyłącznie na wybiórczym zestawieniu racji społecznych, gdyż ich katalog jest skierowany jedynie do osób fizycznych, prowadzących gospodarstwo domowe oraz podmiotów posiadających status gminnych jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej (jako zryczałtowane wynagrodzenie za udział gminy w wykonywaniu zadań wynikających z Projektu Ustawy). Tymczasem obciążenie opłatami RTV wymagających zasilania punktów technicznych sieci

telekomunikacyjnych, skutkować będzie wzrostem cen usług dla abonentów końcowych. I to również w przypadku braku powiązania usług telekomunikacyjnych z dostępem RTV – np. w zakresie usług głosowych, usług monitoringu, a także sieci transmisyjnych dla instytucji publicznych, szkół i szpitali, etc. Uzasadniając postulat zwolnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych z uiszczania składki audiowizualnej od dodatkowych punktów poboru zasilających urządzenia telekomunikacyjne, Izba dostrzega konieczność rozszerzenia katalogu zwolnień o zwolnienie dla odbiorców końcowych (przedsiębiorców) posiadających dodatkowe punktu poboru, które z uwagi na uwarunkowania techniczne nie są związane z możliwością odbioru programów publicznej radiofonii i telewizji.

Powszechność systemu poboru opłaty nie może pozostawać (i nie pozostaje wobec zwolnienia w art. 21 ust. 1 Projektu) w całkowitym oderwaniu od możliwości odbioru programów publicznej radiofonii i telewizji w danym punkcie poboru i nie może powodować nadmiernego i nieuzasadnionego obciążenia jednego podmiotu (lub jednej grupy podmiotów), tylko z tej przyczyny, że do prowadzenia działalności gospodarczej wykorzystuje urządzenia (sieć) wymagające zasilania w wielu miejscach jednocześnie.

KIKE wskazuje, iż wprowadzanie dodatkowych danin publicznych, związanych z posiadaniem i koniecznością zasilania urządzeń telekomunikacyjnych tworzących sieci, jest sprzeczne z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej **Dyrektywa**), mającą na celu likwidację barier powstałych na drodze realizacji inwestycji szerokopasmowych oraz zmniejszenia kosztów ich budowy i eksploatacji.

Już w samej Preambule Dyrektywy (w pkt 4) wskazano, że *prowadzona polityka musi doprowadzić do obniżenia kosztów zapewnienia dostępu szerokopasmowego na całym terytorium Unii, w tym poprzez stosowne planowanie i koordynację oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych*. Przyjęcie Ustawy w proponowanym brzmieniu przeczyłoby powyższemu i prowadziłyby do znaczącego wzrostu obciążeń administracyjnych wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Warto zaznaczyć, że nasz kraj w dalszym ciągu stoi przed perspektywą konieczności realizacji celów Agendy Cyfrowej, w tym konieczności dotarcia z infrastrukturą telekomunikacyjną do miejscowości o niskim wskaźniku gęstości zaludnienia. Wzrost kosztów realizacji inwestycji na słabo zaludnionych terenach, które już w chwili obecnej pozostają na granicy opłacalności, znacznie utrudni, a w niektórych przypadkach uniemożliwi osiągnięcie celów Agendy.

Na marginesie warto zaznaczyć, że równolegle, z inicjatywy rządowej, prowadzone są prace mające na celu wdrożenie Dyrektywy poprzez nowelizację przepisów *ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* oraz innych ustaw, w celu m. in. obniżenia kosztów budowy sieci szerokopasmowych. Prace oznaczone są drukiem sejmowym nr 323¹.

¹ <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/agent.xsp?symbol=RPL&Id=RM-10-20-16>

Wprowadzenie Ustawy w proponowanym brzmieniu przeczyłoby zarówno treści Dyrektywy, jak i nie korelowałoby z pracami nad budową społeczeństwa informacyjnego oraz dążenia do cyfryzacji administracji publicznej.

Podsumowując, Izba wnosi o zwolnienie od obowiązku zapłaty składki odbiorców końcowych będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w sytuacji, gdy pobór energii elektrycznej wykorzystywany jest w celu zasilania urządzeń będących elementem sieci telekomunikacyjnej. Zdaniem Izby, zwolnienie powinno przybrać charakter podmiotowo-przedmiotowy, co uniemożliwi podejmowanie próby nadużywania tego zwolnienia przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Zdaniem Izby, należy uwzględnić powyższe w art. 21 lub w art. 22 Projektu, dodając w którymś z nich kolejny ustęp (3) o następującej treści:

Zwalnia się odbiorcę końcowego będącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U. z 2014 r. poz. 243) od obowiązku zapłaty składki od dodatkowego punktu poboru, jeżeli energia elektryczna doprowadzana z tego punktu służy do zasilania urządzeń tworzących sieć telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U. z 2014 r. poz. 243).

Izba pozostaje w gotowości do dalszej współpracy.

Z poważaniem,

Piotr Marciniak

Ewelina Grabiec

Łukasz Bazański

V-ce Prezes KIKE

Radca prawny

Radca prawny

Grupa Robocza ds.
Administracji Publicznej KIKE

Grupa Robocza ds.
Administracji Publicznej KIKE
Kancelaria itB Legal

Grupa Robocza ds.
Administracji Publicznej KIKE
Kancelaria itB Legal

Otrzymują:

1. Adresat,
2. Ministerstwo Cyfryzacji, ul. Królewska 27, 00-060 Warszawa